

рой тѣ посреда корабче то си и считаше честиты тѣзи, кои то си намѣрили смърть та въ свирѣпныя бой подѣ Троя. Съ шумтенѣе и пѣканѣе налетяхъ волны тѣ на него и претурихъ корабче то му въ бездна та. И герой тѣ дълбоко бѣ вощѣнѣлъ, но скоро той исплава отъ горѣ, избълвалъ изъ уста та си солена морска вода и си отърси мокра та кѣдрява коса. Корабче то му пакъ са намѣри до него, той са олуви за края му и са хвърли въ него. Тѣй са скиталъ той по морета та, жертва на буря та, скиталъ са като суха коприва, коя то гони сѣверный тѣ вѣтъръ по поле то. Но съжелила са за него морска та богиня *Левкоея*, — тя му подала покрывало и му рекла да го върже подѣ мышцы тѣ си и да си хвърли тежки тѣ дрихи. Щомъ той направилъ туй, и яростна вълна налетяла, ударила корабче то му и го сторонила. Одиссей скочи на една греда и съ помощъ та на покрывало то на *Левкоея* удържалъ са на вълны тѣ. Двѣ дененочія траяла буря та, на третій, вѣтъръ тѣ станѣ тихъ — и Одиссей наближилъ брѣгове тѣ на островъ *Схерія*. Но тѣзи брѣгове были обиколены съ канары, — сички тѣ кости на Одиссея го болѣли и той бы загинѣлъ ако не бѣ са олувилъ о канара та, но друга вълна пакъ го завлякла въ море то. На конецъ той съгледалъ устѣе то на рѣка та коя то тамъ на близо течала въ море то. Като напрегнѣ послѣдни тѣ си силы, той плавнѣ къмъ нея и наконецъ стѣпилъ на брѣга. Тогаеъ той хвърлилъ пакъ въ море то покрывало то на богиня та и съ уморены рѣцѣ накубалъ мѣхъ и листовѣ отъ шубърки тѣ и омаянѣ паднѣлъ на тѣхъ. Скоро слѣзалъ нагероя благодѣтельный тѣ богъ на съня и укрѣпилъ членове тѣ му съ новы силы.

7.

Островъ *Схерія* былъ населенъ отъ търговскій и веселъ народъ, *Феацы шѣ*, кои то са заповѣдали отъ дванайсетъ царѣе, и най главный тѣ царъ былъ *Алкиной*, Той ималъ дѣщеря, на име *Навзикая*, много работна мома.